

7. jul. 1845

FAKTA

Dato:
7. jul. 1845

Sidetal:
Dagbog F, side 52-55

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19997

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
102-104; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 348-349

TRANSSKRIFTION

Mandag 7 July. Genf.

Jeg har idag besøgt Mr Diday¹ i hans Værksted. Han er en midaldrende Mand med et strængt Ansigt, lidt skaldet; men han havde et meget venligt Væsen. Vi underholdt os en Timestid paa fransk, saa godt jeg formaaede; jeg viiste ham mine Tegninger, som lod til at behage ham, og til sidst valgte han nogle af mine raderede Blade og Chr: Hennebergs Træsnit efter min Tegning: Hesten og Føllet,² hvilke Ting jeg bad ham modtage. – Derfra gik jeg til hans berømte Elev: Calame,³ en lille sortsmudset Mand i langt rigere Omgivelser. Han havde i Arbeide: Templerne ved Pestum, et Billed med en smuk Virkning; men jeg bliver ved den Mening, jeg fattede om disse to Kunstnere efter i Musée Rath at have seet de første Arbeider af dem: jeg savner Natur og Simpelhed i Behandlingen. Dertil kommer: at ingen af dem har megen Farve. Men Calame især har en prægtig Opfatning, det kan man ikke negte ham. – Calame modtog alle mine •53• Raderinger samt Træsnittet,⁴ og gav mig 6 nydelige Blade af hans egne, der næsten ere mig kjærere end hans Malerier. Det vil jeg dog ikke sige, men de ere nydeligt gjort, og jeg gik meget fornøiet fra ham, søgte lige til Posten, hvor der havde været to Breve til mig, som begge vare afsendt til Rom. Da blev jeg noget ilde tilmode, Bureauet var lukket igaar, hvordan i al Verden skal man væрге sig mod Sligt. To Breve, hvilken Glæde! og nu maa jeg idetmindste vente 7 Dage og vel mere, inden jeg naaer Rom. Det var fra Dig, velsignede Moder!⁵ og vel fra Fru Høyen,⁶ kan jeg tænke. Nu skulle I modtage mit 3die Brev, som I vel see, skjøndt det er til mine Venner. Og endnu intet Ord er kommet til mig fra Hjemmet. Ret længe vil jeg dog ikke godt holde ud at reise, det mærker jeg vel, skjøndt det bliver vel dog bedre, naar jeg faaer et ordentligt Hjem i Italien, og slipper alle disse talløse Bekymringer for Pas, Regninger, Befordringer, Sprog o s v, som dog piner[,] Baggage ikke at forglemme med Visitation og Drikkepenge – det er utaaleligt!

•54•

3 Fr. 60 Centimes for et Brev til Vennerne i Danmark.

1 – 50 – for en Redekam. – til Skjægget.

Idet jeg skriver videre og videre i min Dagbog, føier et Billed efter det andet i min Tegnebog, kan jeg ikke andet, end med Savn tænke paa: at en af mine Nærmeste, der ved sin Hjemkomst allermeest skulde have glædet sig ved disse Ting, hun er borte, gik bort faae Dage før jeg forlod Slægt og Venner. Louise Lundby⁷ saae alt min Reise imøde med deeltagende Spænding, da kaldtes hun selv til en længere ad en stille, dunkel Vei, hvor der er bedre end her for den sande Christen; men hvem er det, om hver Handling, hvert utilbørligt Ord, vor hele hemmelige Brøst blev lagt paa Vægtskaalen? – Dog, Guds Naade ligger paa den anden, og den veier lettelig op selv store Forbrydelser, vil jeg tro.

senere samme Aften

Det er underligt at tænke paa, at jeg, der nylig levede saa ganske som Skik og Brug er i Danmark, saa snart skulde sidde paa Gaden i Genf med min lille Pibe i Munden, under den store Gaslampe, i Passiar med min Vertinde. Og dog gjorde •55• jeg det netop saaledes efter en lille Spadseretour paa den smukke store Quai ved Rhonen. Havde ikke de to Breve forfeilet mig, da skulde Opholdet i Genf været ret behageligt. Det var den første Hvile, jeg nød, kunde i Erindringen nyde det smukke Schweiz, kunde i Ro skrive til mine Venner,⁸ og endda faa Tid til at tegne lidt. Imorgen Kl 6 til Lyon; om en Ugestid skal jeg vel være i Rom hos Landsmændene. –

Min Regning her i Hotel grand aigle 18 Fr 50 Cent.

For et Par Støvler forsaalet (ublue) 6 –

For Vadsk – veed jeg endnu ikke. – 1 –

¹ François Diday (1802-1877), schweizisk landskabsmaler.

² Træsnittet efter Lundbyes tegning af en hoppe med sit føl blev udgivet i A.C.F. Flinchs Xylografiske Blade, 1841 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. D 48). Det er signeret af Flinch, ikke af Hans Christian Henneberg.

³ Alexandre Calame (1810-1864), schweizisk landskabsmaler.

⁴ Ud over ovennævnte træsnit af hoppen og føllet må det dreje sig om Lundbyes ni hidtil udførte raderinger (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. A 1-9).

⁵ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

⁶ Edele Birgitte Høyen, f. Westengaard (1799-1883).

⁷ Lundbyes kusine, Louise Lundbye (1818-1845), gift med hans ældste storebror, Christian "Carl" Lundbye og død i barselsengen kort inden Lundbyes afrejse.

⁸ Brevet til Svend Gruntvig o.a., som Lundbye påbegyndte den foregående dag, findes i Skovgaard Museet, Viborg.

Mandag 7 Julij. Genf.

Jeg har idag besøgt Mr. Didari,
hans Værksted. Pladsen er en smid aldaens.
Mænd med et strengt Ansigt, lidt skel-
pet; men man havde et meget renligt
Væsen. Vi underholdt os en Time tid
paa fransk, saa godt jeg forst aend; jeg
viste ham mine Tegninger, som led
til at betage ham, og til sidst salgte han
nogle af mine vandrede Blade og Ghr.
Klemme hejs Tremsnit efter min Tegning:
Moster og Faldet, hvilke Ting jeg had hann
maadtage. — Derfor gik jeg til hans
berømte Elev: Calame, en lille
sart smidset Mand i langt ægtere
Omgiwelse. Man havde i Arbeide:
Templerne ved Pestum, et Billed med
en smuk Videring; men jeg bliver ved
den Mening, jeg fattede om disse to
Kunstnere efter i Minie Patts at have
set de fiste Arbeider af dem: jeg saarer
Natur og Simplicitet i Behandlingen.
Dertil kommer: at Ingen af dem har
meget Fæue. Men Calame især har
en prægtig Opfatning; det kan man se
meget klart. — Calame medtog alle mine

Jaderinger samt Tresvittet, og gav mig
6 nydelige Blade af hans egne, der næsten
ere mig kjendte end hans Malerier.
Det vil jeg dog ikke sige, men de ere nydeligt
gjort, og jeg gik meget fornøjet fra ham,
sigtte lige til Pastor, hvor der havde været
et to Breve til mig, som begge vare
af sendte til D. m. Da blev jeg meget alde
tilfreds, Brevet var luttet igaaen, hvor
paa i al Verden skal man sørge sig end
Lidt. To Breve, hvilkene gik og min
maa jeg idet mindste vente 7 Dage og vel
mere, inden jeg maa se Dem. Det var fra
Dig, velsignede Moder! og vel fra Frø
Kongen, som jeg tænke. Nu skulle I med
tage mit 3de Brev, som I vel see, skjøndt
det er til mine Venner. Og endnu intet
Ord er kommet til mig fra Hjemmet. Det
længe vil jeg dog ikke gaae holdt ind at seie,
det mærker jeg vel, skjøndt det bliver vel
dog bedre, naar jeg faar det endret lidt Hjem
i Italien, og slipper alle sine tallose
Bekjendelser for Pas, Regninger, Befor
bringer, Sprag osv, som dog pinner
Baggage ikke at forglemsue med Visita
tion og Drikkepenge - det er utaaldeligt!

3 fr. 60 Continuer for et Brev til Nemesse: Danmark.
1-50- for en Nodokam. - Det Skjægt.

Det er skrevet videre og videre i
min Dagbog, for et Billed efter
det andet i min Tegnebog, naar
er ikke andet, end med Lavn tænke
paa: at en af mine Nærmeste, der
ved min Næmkomst allermeest skulde
de have glædt sig ved disse Ting, naar
en kerte, gik hert faar Dage for sig
forladt Slægt og Venner. Lærte Lundeby
saa alt min Fise imide med deeltagen
p. Spænding, da kaldtes him selv til en
Længere ad en stille, dørkel Vei, hvor
saa en bedre end her for den sande Chri-
sten; men hvem er det, om hver Aand
ling, hvert utilberigt Ord, vor hele
hemmelige Brøst blev lagt paa Vagt
skalden? - Dog, Guds Naade ligger paa
den anden, og der veies lettelig af
sele store Forbrødelser, vil jeg tro.

Senere samme Aften

Det er indeligt at tænke paa, at jeg, der
sigtelig levede saa ganske som Skik og Brag
er i Danmark, saa smert skulde sidde
paa Jaden i Jæst med min lille Pibe i
Munden, under den store Jærslampe, i
Pasnar med min Vesteinde. Og dog gjord

Ji det mitop saaledes efter en lille Spadsaction
paa den smukke store Quay ved Rhonen.
Pland. i kke de to Breve forfeilet mig, da
skulde Ophaldet i Genf været mit behageligt.
Det var den første Male, ji nød, kjendsi
Erindringen sigde det smukke Schweitz,
kjendsi: No skrive til minne Venner, og
endda paa T.d til at tegne lidt. Amorgen
til 6 til Lyon; om en Uge tid o kal ji vel
være: Rom her Landsmændene.

Min Rejning her: Plu til grand aigle	18 fr 50 cent
For et Par Støvels forsalet (vållne)	6 - - -
For Vadse - ved ji endam i kke. -	1 - - -
Onsdag den 18 ^{de} paa Veien til Lyon.	
Liikke penge samt beordret og affjort for min Rejse	1 - 50 -
Middags mad i Belle garde (Told bureau)	2 - 50 -
Jordbær for min lille, netto Naboerskes Skjal	" - 50 -
for et glas Grog, samt to Almisseer, smaal.	" - 25 -
Aftens mad, ji ved i kke: hvor - - -	1 - 75 -
Figurer, 25 Alf paa samme ike kjendte Sted	2 - - -
en skændig affjort til landductenre -	3 - - -
og for et plumbere min kjøffest end først Tald	" - 50 -

Onsdag den 19de Julej - Lyon

Det var lovet mig, at ji skulde komme tidseft
for at kunne gøre hurt strag med dem piket
herfra, men i kke. at Wheld i underveis, som
ophaldt Reisen meget. Om Jaisse vil ji kan